

Borsodi L. László

VISSZHANG

Hódolat Narkisszosznak
„S dúlt hiteknek kicsoda állít
káromkodásból katedrális?”
(Nagy László)

Benned hegyi kápolnák,
toronyukban giling-galang,
fölöttük csillagos ég;
benned falusi templomok,
kalapos bácsikkal, kendős nénikkel,
te mindig az első padban ülsz;
benned dómok és katedrálisok,
méltóságos urakkal, madame-okkal,
missekkel, misékkal, s az Úr szolgái;
benned szől legszebben az orgona,
csak beléd hull a magvető magja,
nálad az édenkert kapujának kulcsa;
benned mellékes minden mellékoltár,
a főoltár te magad vagy,
mindegy kik, csak álljanak körül -
önmagad visszhangja vagy.

MENETREND

(zsoltárparafrázis 5.)
„Egyenlőnek tartható-e
az agyag a fazekassal?”
(Ézs 29,16)

Magadra zárod az ajtót,
az ablakon leskelődsz,

odaszólsz az elmenőknek,
kik kedvesen mosolyognak,
negédesen visszaköszönnek.
Te azt hiszed, kívül katedrális,
te azt hiszed, belül kolostor,
rendíthetetlen regulákkal.
Holott a hátsó szobákból
a ringyók sikolya kihallatszik.
Holott a tetőablakok felett
- menetrendszerű járat -
angyalsereg suhan át.

MOST ZÁRJÁK

*„píszí, légy politikailag korrekt,
ha nem is érted, mi az”
(Király Zoltán)*

Proli kölyöknek születsz Nagyvárosban.
Prolinak születni nem kiváltság, nem érdem.
(De te akkor ezt még nem tudod. Igaz, később se.)
Óvodás leszel, egyenruhás, sírós, piszkos.
Apád mindennap az építőtelepre, anyád a gyárba.
Apád mindennap részegen haza, anyád sírva.
Ezek a mocskosok, hörgi apád *ezekre*.
Mocskos disznó, hörgi anyád apádra.
Te nem érted: se anyádat, se apádat, se *ezeket*.
Egy nap azt mondják az iskolában: légy sólyom.
Nem tudsz, nem akarsz repülni, de aztán mégis.
Ha repülni nem is, tapsolni megtanulsz.
Egy nap azt mondják: légy pionír.
Nincs kedved hozzá, de nem ellenkezel.
Az eskü szövegét hibátlanul fújod.
Nyakkendőd piros, akár az arcod.
Egy nap megkeresnek, legyél KISZ-tag.
Hasznos, mondják, a jövőd függ tőle.

S te mindent megteszel, rajtad ne múljon.
Egy nap megint jönnek, megint mondják.
Már nem kérnek, csak kijelentenek.
Te a mi emberünk vagy. Jó fiú. Értesz a szóból.
És érted a szót társaságban. Barátok között.
Elmondod. Kellő hangsúllyal. Leírod.
Golyóstollal. Golyókkal szórják tele.
Fal előtt elterül két test. Üres vagy. Éhes.
És egy nap újra jönnek. Valahonnan ismered őket.
Te a mi emberünk vagy, holnaptól te vezetsz.
És gyárigazgató leszel. Hétvezér. Nagykutya.
Földi és mennyei ügyekben járatos.
Tiéd a hatalom és a dicsőség. Mindörökké.

HOMÁLYBÓL

(zsoltárparafrázis 25.)

„Vakíts meg engem Égi Vak”

(Baka István)

Ne hagyj, hívatlan vendégem legyen,
s úgy távozzék, mint gazdag rokon!
Ne engedd, rá bízam titkaim,
némíts meg, mielőtt megszólalnék!
Tiltsd meg, barátomnak hívjam!
(A homályban a gyanú sétál...)
Állítsd meg álmaimat félúton,
ne akarjam, egyszer visszatérjen!
Egyedül te maradj mellettem,
add, hogy csupán benned bízam!
Te világíts bennem szüntelen,
s vakíts meg, hogy láthassalak!